

MANNELIJKE EN VROUWELIJKE
ASPECTEN
IN
GEESTELIJKE BEWUSTWORDING



Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO 325

PRJS FL. 3,50

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

MANNELIJKE EN VROUWELIJKE ASPECTEN IN DE GEESTELIJKE BEWUSTWORDING.

Heel veel mensen zullen nu denken: dat gaat over de geest. Een kleine teleurstelling. Die kleine verschillen zijn er niet meer, althans niet uiterlijk. Dan denkt u waarschijnlijk: er is dus toch een ongelijkwaardigheid op aarde. Dat is ook niet waar.

Man en vrouw zijn in praktisch alle opzichten gelijkwaardig, zeker vanuit een geestelijk standpunt. Maar er zijn nu eenmaal verschuivingen in reactiepatroon en in instinctpatroon. Dat wil zeggen, dat man-zijn geestelijk de zaken anders doet beleven dan dat dit vrouwelijk gebeurt. Er zijn verder een aantal stoffelijke belevingen die voor de man een heel andere betekenis hebben, heel anders ook worden beleefd dan door de vrouw. Wij hebben dan ook nog een ander aspect; dat geldt overigens niet voor alle vrouwen maar voor vele.

Een vrouw is geneigd om haar fantasie- en voorstellingsvermogen te koppelen aan bestaande zaken. Een vrouw kan b.v. gewoon zitten dromen over de manier waarop ze een huis zal inrichten en dan weet ze al hoe de meubels staan en welke kleuren ze zal kiezen.

De doorsnee-man fantaseert wel, maar hij kan dan net niet de details te pakken krijgen. Daarom wordt het bij hem een totaal ander vertrek; iets wat buiten de stoffelijke mogelijkheden valt. Ik geef deze punten alleen om duidelijk te maken dat er inderdaad verschillen zijn. U kunt begrijpen dat een andere manier van leven en beleven ook een andere wijze van bewustwording betekent.

Geestelijke bewustwording is het opbouwen van een arsenaal aan ervaringen waardoor onderscheid kan worden gemaakt, ook in de geest later, ten aanzien van alles wat je ontvangt. Het is dus een analyse van een complexsignaal dat je ontvangt. Mannelijke aspecten willen dat dan op een bepaalde manier rangschikken. Vrouwelijke aspecten zoeken eigenlijk naar de boventonen en verwaarlozen daarbij heel vaak zaken die toch ook erg belangrijk zijn. Het is niet op zichzelf kwaad, maar het betekent wel dat iemand die b.v. vier of vijf keer al is geïncarneerd op een gegeven ogenblik zo sterk in haar emotionele interpretaties terecht komt dat het niet meer mogelijk is om alles in een overzichtelijk geheel te ervaren en te beleven. Dan zal zo iemand een paar keer als man moeten terugkomen. Want daar zit dan weer een ander systeem van denken in en dan ontstaat weer de gewinning aan ordening en aan inpassen.

Er zijn wel eens mensen die denken: Ja natuurlijk, want vrouwen praten te veel. Die mensen hebben zeker nog nooit een Kamerzitting bijgewoond dus die kunnen dat nog geloven.

Praten op zichzelf is meedelen. Vrouwen die met elkaar praten, praten niet

alleen over dingen. Zij praten in feite over een sfeertje, ook al denken ze dat ze over vaststaande zaken bezig zijn. Een groot gedeelte van hun gesprek wordt toch in ieder geval gekleurd door hun manier van denken of door hun obsessies. Oude vrijsters hebben het b.v. altijd over de zonden van anderen en dan bedoelen ze zeer vleeselijke. Dat klinkt vervelend, maar als ze aan het praten gaan, dan gaat het altijd die kant uit.

Bij mannen is het heel vaak jachtdrang. Dat kan zijn dat ze bezig zijn over een goede slag bij het golfspel, het kan net zo goed dat ze bezig zijn over alle meisjes die hen erg aardig hebben gevonden. Dat laatste is dan vaak een illusie, maar het is hun manier om een ik-beeld te projecteren.

Wanneer je in taal een ik-beeld projecteert op die manier (ik ben mij ervan bewust dat wat ik heb gezegd onvolledig is, maar het is voldoende om duidelijk te maken wat ik bedoel) dan zal het duidelijk zijn dat dat ik-beeld na de overgang een grote invloed heeft. Die invloed kan zo groot zijn dat je bepaalde dingen eenvoudig niet kunt verwerken. Ze kan aan de andere kant ook zo groot zijn dat je daardoor allerlei weerstanden of beperkingen wel kunt overwinnen.

Het ik moet u zich maar voorstellen als een cirkel. Ze moet zich kunnen draaien. Als het middelpunt precies in het midden zit, dan is dat een gelijkmatige draai. Schuif je nu $1/3$ naar de ene kant of $1/3$ naar de andere kant op, dan wordt het een excentrisch wiel en waggelt het als een gek.

Ons bewustzijn doet ongeveer hetzelfde. Als we alleen vrouwelijke of alleen mannelijke elementen ervaren, dan zijn we excentrisch geworden. Wij zijn niet meer in staat om het middelpunt van ons werkelijk wezen vast te houden. Dat wil zeggen, dat voor ons de hele wereld ongelijkmatig reageert, dat ze niet volgens een en dezelfde norm kan worden bekeken en dat we sommige impulsen van buiten bijzonder sterk verwerken en andere a.h.w. afdempen omdat een groot deel van het eigen ik ertussen zit. De oplossing is heel duidelijk: Je moet beide elementen in je dragen.

Men spreekt in mystieke kringen wel eens over de perfecte hermafrodit. Dat is een wezen dat man en vrouw tegelijk is. Nu zult u wel begrijpen dat dat stoffelijk moeilijk haalbaar is en als het wordt benaderd, dan kun je nog moeilijkheden krijgen met de omgeving en misschien zelfs met de politie. Het is dus werkelijk een geestelijk beeld.

Elke man heeft echter bepaalde vrouwelijke elementen in zich. Elke vrouw heeft ook bepaalde mannelijke elementen. We kunnen zeggen: Dat ligt aan het hormoonevenwicht. Dat is wel waar, maar het betekent ook wereldbenadering.

Als nu één bepaalde fase steeds naar voren komt, dan is het duidelijk dat het andere deel van de persoonlijkheid zelden aan het woord komt. Misschien is het tegenwoordig anders, maar vroeger was het: Meisjes mochten flauwvallen, jongens mochten niet huilen. Dat is natuurlijk onzin. Je kunt niet een bepaald deel van je persoonlijkheid onderdrukken. Maar als je dat doet, dan verteken je wel alle belevingen die je doormaakt. En zul je heel vaak waar je gewoon emotioneel geuit bijzonder veel ervaringen zou kunnen opdoen, alleen door het onderdrukken van bepaalde aspecten veel meer bezig zijn met jezelf, je ik-beeld en je eigen houding dan met iets anders. Laten we het heel eenvoudig zeggen:

Er is een fantastisch mooi ballet. De dames en heren zitten er op stoelen omheen. Het is de tijd van de rokken net over de knie. Er zitten een paar dames. Zij zien van de dans niets omdat het zo moeilijk is om zo lang de benen precies in de juiste houding te houden zodat er helemaal niets zichtbaar wordt. Misschien is het nu anders, maar het is eens zo geweest.

Een bewustwording moet gelijkmatig gaan. Als iemand ~~en~~ mannelijke ~~en~~ vrouwelijke elementen in zich heeft en die beide in balans zijn, dan hebben we te maken met iemand die heel dicht bij de werkelijkheid kan leven. Aan de ene kant heeft hij de emotie, de imaginatie. Aan de andere kant echter beschikt hij ook over de logica, de ordening van de feiten, de waarneming van vaste punten. Als je die bij elkaar brengt, dan zeg je: Zo iemand leeft toch eigenlijk heel dicht bij een meer kosmische werkelijkheid.

Voor de geestelijke bewustwording is dat natuurlijk erg belangrijk. Want je leeft in een wereld waar achter alle interpretaties en illusies, alle onderlinge afspraken toch een vaste werkelijkheid bestaat. Hoe dichtter je leeft bij die werkelijkheid, hoe meer ze in je beleving meespreekt, hoe dichtter je ook kosmisch gezien bij de waarheid, de werkelijkheid komt.

Ook het beeld dat je dan van jezelf maakt is niet eenzijdig. Het is niet een poging om je a.h.w. af te zetten tegen de wereld aan de ene kant of aan de andere kant de wereld naar je toe te halen en te absorberen. Het is doorgewoond een erkennen van een functioneren in de wereld als deel van die wereld en gelijktijdig je bewust te zijn van de betekenis die dat deel in de wereld heeft op dat ogenblik.

Natuurlijk is niet voor iedereen dezelfde mogelijkheid in een geestelijke bewustwording aanwezig. Er bestaat een oude voorstelling: De waarheid wordt bewaard in een slot. Om dat slot heen is een gracht. Er zijn bruggetjes over de gracht en er zijn een aantal poorten; soms 63, soms 33 in andere gevallen 27. Dan zegt men: Niet een ieder kan door dezelfde poort gaan. Want ieder heeft in zijn persoonlijkheid de sleutel voor zijn toegang tot de werkelijkheid.

Nu zou ik het iets willen parafraseren door te stellen: Elke mens heeft een volledige persoonlijkheid nodig en elke geest een evenwichtig bewustzijn wil men het kasteel van de werkelijkheid, van de wijsheid kunnen betreden. Op het ogenblik dat wij eenzijdig zijn..... Als u vooral een eenzijdige man bent op aarde, dan kunt u de wijsheid, de waarheid nooit volledig benaderen. Pas wanneer u vergeet wat u bent, heeft u een kans. Dan kunnen andere delen van uw persoonlijkheid eveneens tot uiting komen. Daarom zullen heel veel mensen tijdens incarnaties voornamelijk kennis opdoen. Wij noemen dat bewustwording omdat het de mogelijkheid inhoudt te antwoorden op al datgene wat om ons heen is. Hoe meer we kennen, hoe meer waarden er zijn waarop wij kunnen reageren en waaraan we voor onszelf deel kunnen hebben of tenminste begrip voor kunnen hebben.

Op aarde ben je bezig als man. Wat zijn de voordelen? Aan de ene kant: een man kan wel een fanaticus zijn, maar hij kan nooit zo fanatiek zijn als de vrouw. Wist u dat? Vrouwen zijn ontzettend fanatiek als ze beginnen. Een man heeft namelijk altijd ergens een soort ordening van zaken in zich waardoor hij alleen fanatiek kan zijn, als hij dit voor zichzelf aanvaardbaar kan verdedigen door alle gronden en grondslagen aan te voeren. Je kunt het niet zuiver emotioneel zien.

Een vrouw is veel minder snel fanatiek dan een man, laat mij dat erbij zeggen. De grote moeilijkheid is namelijk dit: Je hebt in je, zelfs als fanatica, helemaal niet de neiging om door te draven. Je doet dat wel omdat je bezig bent, omdat het erbij hoort of omdat je het ziet als deel van je taak of je roeping, maar je sukkelst eigenlijk verder.

Dan komt er een ogenblik dat je emotioneel bij jezelf betrokken raakt. Vanaf dat ogenblik houdt je geen rekening meer met het voorgaande. Zeker, de uiterlijkheden zullen nog een beetje door de gewoonte worden bepaald. Laat mij het zo zeggen: Een man, die een man moet doden zal zeggen: Nou, wat is daarvoor nodig: één schot of één messteek.

Een vrouw die zichzelf zover opzweept dat ze wil doden, is geneigd een hele revolver leeg te schieten of 20 à 30 steken toe te brengen. Dan is

er een grens weg. Breng je die twee echter bij elkaar, dan krijg je dus een wezen dat aan de ene kant rationeel blijft, dat zegt: Wat is er nodig om mijn doel te bereiken. Aan de andere kant krijg je een wezen dat die enorme drijfkracht heeft, ook emotionele drijfkracht, waardoor al het andere onbelangrijk wordt. Ik geloof, dat dit ook van grote invloed kan zijn.

Leven als man betekent leven in een bepaalde positie in je gemeenschap. Je hebt taken en die zijn dan over het algemeen verzorger. Als je daarbij verder kijkt, dan blijkt: je werkt wel mee, maar je brengt de kinderen toch niet helemaal echt voort. Je bewondert jezelf natuurlijk wel dat je dat mede tot stand hebt helpen brengen; dat is weer wat anders. Je bent misschien geneigd te zeggen: Dat is van mij. Dat is ook typisch mannelijk. Maar je bent niet in staat om die eenheid te ervaren. Je bent verliefd op de voorstelling: het is van mij....enz. enz. Maar je bent niet zo sterk gebonden dat je zegt: Als dat sterft, dan sterft er een stuk van mij. Zover gaat het nu net niet.

Dus die mannelijke ervaringen brengen je in contact met de buitenwereld waarin je voortdurend bezig bent kennis op te doen, ervaringen uit te wisselen en waarbij ook je persoonlijk leven altijd die achtergrond houdt van een heel klein beetje egoïstische benadering van de werkelijkheid.

Dan zien we aan de andere kant het vrouwelijke element. De vrouw kan evenveel presteren. In sommige gevallen door bouw en instelling wel meer dan de man. Maar zij is bij haar werk intens betrokken in de details. Ze zal sneller grote lijnen uit het oog verliezen en als er voor haar grote lijnen zijn, dan zijn dat lijnen die emotioneel zijn vastgesteld en waaraan de werkelijkheid zoveel mogelijk moet worden aangepast. Dat is dus een ander wereldbeeld, een andere benadering, een ander beleven.

De kosmos omvat beide dingen. Om u een typisch voorbeeld te geven: Fantasie is een werkelijkheid waarvan u op dit moment geen deel uitmaakt. Al wat in u bestaat, kan buiten u tot werkelijkheid worden. In de geest zult u dat beter begrijpen wat dat betekent. Het is werkelijk zo.

Aan de andere kant: alle systemen en alle doelmatigheden die ik bezit, zullen mij in staat stellen om een rangschikking te maken van belangrĳkheid die niet alleen voor mij persoonlijk geldt, maar die eigenlijk overeenstemt met al datgene wat anderen zullen ervaren. Ik kom dus tot een grotere gemeenschap van innerlijke taal, zeg maar.

Het is een hele tijd zo geweest dat de grote mathematici mannen waren en dat heus niet omdat de vrouwen de mathematica niet konden bestuderen. Vrouwen kunnen dat wel. Ze kunnen daarvan inderdaad heel veel dingen onthouden, maar het verder gaan, het spreken in deze op zich zeer logische taal, ontgaat hen enigszins. Maar wat de mathematica omschrijft is net zo goed deel van de werkelijkheid als wat je fantasie omschrijft. Voeg de twee bij elkaar en je krijgt een beeld waarvan elke werkelijkheid aanvaardbaar wordt en niet alleen maar de beredeneerbare. Gelijktijdig heb je het rangschikkend vermogen om elke wereld die je ontmoet toch weer zodanig in te delen dat vergelijkingsmogelijkheden ontstaan en er een zeker systeem kan zijn die je kunt benaderen. In het geestelijk leven kan dat heel belangrijk zijn.

Als u in een sfeer komt, dan benadert u het anders als u een vrouw bent of als u een man bent. Laten we een voorbeeld nemen dat niet bestaat. Een vrouw komt in de hel. 'O, die griezels, wat hebben ze mij aangedaan! Hoe kom ik nu hier terecht!'

Een man in de hel: 'Ha, daar heb je Joost! Hoe gaat het? Zeg, kunnen we een afspraakje maken, want ik houd niet zo van de hitte.'

De vrouw protesteert en de man probeert a.h.w. de zaak naar zijn hand te zetten; maar door te lijmen.

Stel nu, dat je het allebei kunt doen; dat je aan de ene kant emotioneel de zaak kunt omvatten, de betekenis ervan kunt zien en weten wat

het eigenlijk inhoudt en dat je aan de andere kant heel koelbloedig de zaak kunt rationaliseren en daar een relatie aan koppelt. Een vrouw zal heel gauw zeggen: Nou neen, dat vind ik zo'n onbetrouwbaar type daar blijf ik liever vandaan. De man zegt: Ja, maar hij heeft veel geld. Je kunt er wat aan verdienen.

Geestelijke bewustwording betekent op zichzelf dan ook niet alleen maar kunnen antwoorden. Ik heb daar wel de nadruk op gelegd, maar het betekent veel meer. Het betekent een één worden. Met iets wat je niet verstandelijk begrijpt, kun je je niet volledig één voelen. Met iets wat je alleen emotioneel beleeft, kun je je ook niet helemaal één voelen. Maar op het moment, dat je en begrijpt en beleeft, doorvoelt dus en beide in behoorlijke intensiteit, dan heb je niet alleen maar iets met de buitenwereld gedaan, dan heb je in jezelf een wereldbeeld opgebouwd dat correspondeert met datgene wat er buiten je aanwezig is.

Bewustwording is niet alleen maar weten wat is b.v. Er is nog niemand zover gekomen en teruggekeerd. Hij kan er dus niets over zeggen. Het houdt ook in: innerlijk een volledig beeld van je God vormen, die God buiten je erkennen, maar voor zover je Hem kent ook in jezelf.

Bewustwording is het méér worden, niet slechts het meer beleven. Als men dan zegt: Er zijn mannelijke en vrouwelijke aspecten in de bewustwording, dan is dat volkomen waar. Want de volledigheid omvat veel meer dan een emotionele of een rationele benadering. Het vraagt niet alleen aanvaarding of verwerping, maar het betekent ook een zekere onverschilligheid. Al die dingen samen houden in, dat u in een incarnatiecyclus dus nooit alleen vrouw bent of alleen man. Voor de dames, die vinden dat de mannen hen niet al te goed behandelen, wie weet komt u een volgende keer terug als man op een wereld waar u dan uw gram kunt halen op de mannen en gelijktijdig de meerdere zijn van de vrouwen.

Het is duidelijk, al die afwisselende incarnatiemogelijkheden hebben gewoon te maken met het vermogen om in jezelf datgene te scheppen wat je buiten je erkent. Zonder Yang en zonder Yin, Zonder de tegenstelling is er geen kenbaarheid. Zonder enerzijds het licht en anderzijds het duister is er geen contrast genoeg. Wij zijn wanneer we op aarde leven niet alleen voornamelijk vrouw of voornamelijk man met een restje van de andere sexe er ook nog bij. Wij zijn gelijktijdig licht en duister, goed en kwaad. Wij zijn een complex van tegenstellingen. Dat hebben we nodig. Want in die tegenstellingen kan pas het beeld ontstaan waardoor wij onszelf steeds meer gelijk kunnen maken aan datgene wat wij als hoogste kracht in en buiten ons erkennen.

Er zijn tijden dat vrouwen het op de wereld voor het zeggen hebben. Er zijn tijden dat mannen het op de wereld voor het zeggen hebben. Maar er zijn nooit tijden geweest dat een man voelde als een vrouw of een vrouw geheel voelde als een man. Daarom het dualisme, de tweeledigheid.

Wij zijn deel van God. Maar wij moeten bewust deel van God worden. Dat bewustzijn impliceert, dat wij het geheel van de tegenstellingen zodanig in onszelf bevatten dat daardoor elke impuls, die wij ontvangen kan worden vertaald als een deel van de totaliteit en toch gelijktijdig voor ons beleefbaar, beschrijfbaar en erkenbaar blijft. Daar kan ik nu heel lang over door emmeren.

Begrijpt u één ding goed: Ja kunt geen voorkeur hebben voor het mannelijk of het vrouwelijke geslacht in de zin van bewustwording. Maar je kunt wel zeggen: Als slechts één kant wordt beleefd, dan ontstaat er een onevenwichtigheid die zo groot is dat de totaliteit niet beleefbaar, benaderbaar en erkenbaar wordt. Daarom zijn er in ons bewustwordingsfasen dat we de mannelijke ervaring van node hebben en er zijn fasen dat we de vrouwelijke ervaring nodig hebben. Slechts zo kunnen wij ons werkelijk zijn geestelijk leren benaderen, leren erkennen en op den duur zo leren ons te vervul-

len door het beeld van de kracht die ons heeft geschapen in ons te herscheppen.

Daar wil ik het bij laten. Ik denk, dat het een onderwerp is waarover wel het een en ander te vragen is. Vraagt u a.u.b. niet of dat ook geldt voor de mensen van een Vliegende Schotel, dan wordt het nog veel moeilijker. Er zijn zelfs wezens in de ruimte die liefst 5 verschillende sexen hebben. Bij de voortplanting moeten ze dan a.h.w. in een quintet samenwerken. En dan wordt u zo nieuwsgierig. We komen dan op een heel ander gebied terecht dat zou ik willen voorkomen. Houdt u uw vragen bij het onderwerp. Ik heb de kern aangegeven.

V R A G E N.

- x Waar en wanneer ongeveer in de evolutie begint differentiatie der sexen? Wat is aanvankelijk het wezen van sexualiteit? Was ze per se op anderen gericht?
- Oorspronkelijk hebben we te maken met vermenigvuldiging door deling: de eencelligen. Later blijft dat nog zo bij meercelligen, maar zodra het wat verder gaat ontstaan er al twee soorten cellen. Als ze elkaar ontmoeten, wisselen ze een zeker deel van hun massa uit. Uit dat overblijfsel ontstaat dan weer een nieuwe vorm. Dus sexualiteit ligt werkelijk helemaal aan het begin, in de periode dat de eerst meercelligen in de wereldzeeën ontstonden.
- Waarom heeft God twee sexen geschapen? Wat leren ze van elkaar?
- Veel kwaads. Waarom heeft God ze geschapen? Ik weet het ook niet. Want per slot van rekening als je vraagt aan een deel van de totaliteit waarom in de totaliteit alles zo bestaat, dan is het enige redelijke antwoord: dat weet ik niet. Maar er is natuurlijk wel een vermoeden. En dat is: In de ontwikkelingscyclus die op aarde mogelijk was, bleek deze deling in twee sexen de meest eenvoudige te zijn. Men heeft die later aangehouden al is langzamerhand zowel de erfmassa-overdracht en al die andere dingen eerst vereenvoudigd en daarna gemaakt tot een complex geheel waarbij bovendien de overleving van de sterkste factoren van belang werd. Dat is eigenlijk al geweest vanaf de tijd van de reptielen. Het enige dat ik kan zeggen is: Heeft God ze geschapen? Ik denk, dat God een proces heeft laten beginnen en dat proces was goed. Maar je kunt ook een ander antwoord geven: De mens werd op de laatste dag geschapen, dat was op vrijdag. God begon op zondag. Toen dacht Hij: Nou, het is maar een halve dag, twee is genoeg. Misschien had hij ook een werkcontract voor 5½ dag. Je kunt er elk antwoord voor verzinnen dat je wilt. Maar het feit blijft bestaan dat wij op aarde en wat dat betreft op heel wat planeten te maken hebben met een bisexueel stelsel. Er zijn ook planeten met een multisexueel stelsel. Terwijl er, maar dat is een minderheid, ook planeten zijn die door een soort uitbotten a.h.w. nageslacht voortbrengen.
- x Wat is het wezen van man-zijn resp. vrouw-zijn als dat bestaat? Is er een soort basis-oerpatroon of is alles geheel cultuurbepaald? Wat zou er aan het leven ontbreken, als de man niet bestaat resp. als de vrouw niet bestaat?
- Als de vrouw niet zou bestaan, dan zou er minder ruzie op aarde zijn en het geslacht zou snel uitsterven. Als er alleen vrouwen op aarde waren, dan zou de mogelijkheid bestaan dat er nog enig nageslacht zou komen; namelijk de eenvoudige uitgroei van de eicel zonder meer, zonder bevruchting; door beschadiging b.v. Maar dan zou het ook erg vervelend worden.

worden. Als u vraagt: Wat is de essentie van het vrouw-zijn, dan zou ik zeggen: Een bepaalde manier om de wereld te beleven, een zekere manier om jezelf te benaderen (dat is in het vrouwelijke heel belangrijk) en in het totaal een mate van introvertie. Als u zegt: Wat is het wezen van het mannelijk, dan heeft dat te maken met een mate van zelfoverschatting resulterend in heerszucht, een mate van agressiviteit naar buiten toe gericht en een gevoel van in staat zijn om alle dingen precies op hun plaats in te delen. Dat is het kenmerkende van het mannelijke.

Als u zegt: Is er een spanningsveld tussen de twee? Dat heeft u zelf in uw leven ook wel een paar keren ervaren en anders komt dat nog wel of u moet terug om het toch weer een keer in te halen. Dus beiden zijn a.h.w. polen van de magneet het Zijn. Dat wil zeggen, dat aan de polen de sterkste velden ontstaan en dat daardoor dus expliciet noordpool en zuidpool tot stand komen.

Kijken we naar een wezen, dan zijn ze qua inhoud gelijk, maar waar de een trekt, stoot de ander af en omgekeerd.

x Vrouwen onderwerpen zich in het dierenrijk vanwege de zorg voor het nageslacht. Deze taak wordt zo belangrijk geacht dat ze daarom maar gehoorzamen aan de mannen; dat werkt efficiënter. Klopt deze zienswijze wel?

- Niet helemaal. Het ligt er maar aan in welk deel van het dierenrijk u terecht komt. Er zijn b.v. spinnewijfjes die het mannetje, nadat de bevruchting heeft plaatsgehad consumeren om weer op krachten te komen.

x Als die taak zo belangrijk is, zouden de vrouwen dan niet moeten domineren? En geldt de stelling niet voor vrouwen zonder kinderen?

- Hier zijn verschillende antwoorden mogelijk. Ik geef er een die ik het meest aanvaardbaar vind: De man is beschermer en verzorger. Als je kijkt naar zijn lichaamsbouw, dan zie je ook dat hij veel beter geschikt is voor allerlei lichamelijke prestaties dan de vrouw. Daardoor was zijn functie a.h.w. de verdediging. De vrouw daarentegen beschikt over meer vaardigheden en heeft in vele gevallen de feitelijke leiding.

Als u b.v. een koppel leeuwen ziet jagen, dan is het mannetje wel degene die het hardst brult, maar het vrouwtje is degene die de jacht in-deelt en zorgt dat de buit op tijd geslagen kan worden. Wanneer er dan gegeten wordt, dan eet de leeuw eerst en het vrouwtje later. Maar heeft het vrouwtje cubs, dan krijgt ze het geheel tot haar beschikking en neemt het mannetje genoeg met de rest.

De voortplanting is uit de aard der zaak zeer belangrijk. Nu kunt u zich afvragen of die belangrijkheid wordt bepaald door de sexe of door het nageslacht. Ik zou zeggen wat betreft de beschermende instincten en de offeringsbereidheid van de man zien wij in het gehele dierenrijk dat die wordt bepaald door de aanwezigheid van het nageslacht. Als zodanig zou je dus een wijfje dat tijdelijk cubs of jongen heeft moeten beschouwen als belangrijker dan een die ze niet heeft.

Maar u weet hoe mannen zijn: ze zorgen dan goed voor vrouw en kinderen en ondertussen zoeken ze iemand die voor hen de tijd heeft. Dat zien we ook in het dierenrijk. Ik heb het dus niet over menselijk geslacht hier. Elke parallel die u trekt is voor uw eigen rekening.

x Hoe legt u het verschijnsel uit dat echt moederlijke typen soms zo weinig vrouwelijk zijn?

- Echt moederlijke typen moeten echt vrouwelijk geweest zijn om echt moederlijk te kunnen worden. En als ze echt moederlijk zijn, dan komt een eigenschap naar voren die we ook overal in de dierenwereld zien waar de zorg voor de kinderen bestaat, namelijk dat de kinderen geregeerd moeten worden. Als u kijkt naar zelfs guppies, al is het dan de man die een derde bescherming op zich neemt, dan is er een periode waarin iemand orde op zaken moet stellen. Aangezien de man meestal buiten het huis bezig is en de vrouw zich bezig houdt met de opvoeding van de kinderen (zo hoort het al-

thans te zijn) is het duidelijk dat de echt moederlijke vrouw zich langzaam ontwikkelt tot een dictatortje dat allerlei spanningen probeert te overwinnen door eigen gezag op welke manier dan ook te laten gelden.

x Een kind weet meestal pas na een tijdje of het een meisje of een jongen is. De omgeving werkt daaraan mee. Maar weet het kind zoiets ook vanuit zichzelf?

- Ongetwijfeld. Als je maatschappelijke groeperingen hebt en er zijn op aarde verscheidene waarin de kinderen (jongens en meisjes door elkaar) volledig vrij zijn, dan worden zij niet op het verschil gewezen door de maatschappij. Maar ze worden zich van hun onderlinge verschillen heel snel bewust. Het is zelfs zo, als je helemaal niet weet dat er sexen zijn en je komt in aanraking met een kind met een ander geslacht, dan ontdek je ineens dat er toch iets anders is. Ik geloof, dat dit instinctief is. Het is gewoon ingeschapen en daaraan kun je je niet geheel onttrekken. Je kunt proberen om je eigen visie daarop op welke wijze dan ook te compenseren of te overcompenseren door je een ander gedrag aan te matigen, maar je kunt het niet ongedaan maken doordat je een bepaald gevoelsleven hebt, bepaalde lichamelijke verschijnselen en wat dies meer zij.

x Vanwaar de eeuwige strijd (al dat geharrewar) tussen de sexen? Is dat in het dierenrijk ook zo? Waar strijden ze eigenlijk om? Om hetzelfde?

- In de strijd gaat het om zeer oude instinctwaarden. Dat is eigenlijk: de man heeft de neiging om tot onderwerpen te brengen. De vrouw heeft de neiging om datgene wat ze is en wat ze hard nodig heeft wanneer ze voortbrengt te verdedigen. Bij mensen is dat in allerlei maniertjes ontaard. Maar als we kijken bij dieren.....laten we maar eens katten nemen. Heeft u het liefdeleven van een kat wel eens gezien? Het voltrekt zich onder grommen en blazen, ook wanneer daar vóór de flirt plaatsvindt en daarbij ongetwijfeld ook een zekere genegenheid tussen de beide partners. Maar de onderwerping van de vrouw is een aantasting van de persoonlijkheid en deze wordt daar op een zeer simpele wijze met hand en voet verdedigd tot het ogenblik dat men zegt: Nu wordt het toch werkelijk interessant. Ik denk, dat je dit altijd zult houden.

Ik geloof ook niet dat er werkelijke strijd behoeft te zijn tussen man en vrouw, als de mensen maar weer zouden komen, zoals in oude tijden, tot een werkelijke functieverdeling. Maatschappelijk gelijkwaardigheid maar gelijktijdig een functieverdeling.

Vroeger waren er speciale genootschappen of kerken voor vrouwen. Er waren speciale genootschappen of kerken voor mannen. Dat klinkt misschien gek, maar God is voor een vrouw iets anders dan voor een man en omgekeerd. Dat wil zeggen, dat elk zijn eigen geheimen heeft, zijn eigen vormen van inwijding, van erkenning. Zolang je dat handhaaft, krijg je te maken met twee gescheiden wereldjes die elkaar toch voortdurend ontmoeten. Doordat ieder zijn eigen geheimen heeft, zijn eigen kwaliteiten kent, ja zelfs in de godsdienst zijn eigen relaties bezit die door de ander worden gerespecteerd, krijg je dan een betrekkelijk vredige samenleving.

x Welke kwaliteiten of eigenschappen leert men in een vrouwelijk lichaam beter en welke in een mannelijk lichaam?

- Mag ik beide geslachten bij de beantwoording tevoren mijn excuses aanbieden?

In een vrouwelijk lichaam krijg je veel meer de behoefte aan vervulling. Dat hoeft niet altijd een zuiver fysieke te zijn, het kan ook een psychische zijn. In het mannelijke lichaam heb je veel meer de behoefte om jezelf te uiten hetzij fysiek hetzij anderszins.

Wanneer je in een vrouwelijk lichaam leeft, ben je dus veel meer op jezelf gericht, maar gelijktijdig erken je je verbondenheden met de wereld buiten je veel intenser en beter. Als man ben je in de buitenwereld wel voortdu-

rend bezig met een goed besef van die wereld, maar waar de vrouw zich betreft op anderen, betreft de man alle anderen op zichzelf. Dat is een groot verschil. Verder, in de bewustwording van de vrouw liggen een aantal emotionele facetten die bij een man niet als zodanig bestaan. Ten laatste: in de man ligt een vermogen tot ordening in grotere lijnen dan een vrouw over het algemeen in mindere mate bezit. Daardoor wordt voor de man die ordening vaak het meest belangrijke in zijn bestaan. Voor de vrouw is eerder het scheppen van een aantal units, die op zichzelf wel een ordening kennen, het meest belangrijke.

- x Is de vrouw beter geschikt voor magisch werken dan de man? Kunnen ze misschien elkaar aanvullen en samen werken?
- Magisch werken kan de vrouw net zo goed als de man of omgekeerd. Maar wel is duidelijk, dat beiden daarbij van andere ritens zullen uitgaan. Als man en vrouw tezamen magie bedrijven, is er een mogelijkheid tot veel grotere resultaten mits er geen spanning bestaat tussen de mannelijke en de vrouwelijke partner in dit geval. Dat betekent over het algemeen dat seksualiteit dan een deel wordt van de ritus.
- x Welke mystieke principes, benaderingen ligt de vrouw in het algemeen beter en welke de man?
- Dat is wat moeilijk te zeggen. Ik kan proberen dat te karakteriseren. De vrouw houdt van een knusse mystiek. De man houdt van een vergezicht waarin hij verder kan streven. Dat is eigenlijk het verschil.
- x Wat is het verschil in de omgang met de informatie die de ODV geeft tussen man en vrouw? Wat zal de vrouw hier het meest vinden en wat de man?
- Ik denk, dat de vrouw in heel veel gevallen hier vooral een herkennen beleeft en daarnaast denkbeelden krijgt die ze aan de in haar bestaande beelden toevoegt. Bij de man is het over het algemeen een confrontatie waarbij de verschillende gegevens afzonderlijk moeten worden verwerkt en gerangschikt, omdat ze een aanvulling kunnen vormen tot datgene wat hij in zich als vermoede kennis, geloof en dergelijke bezit.
- x Dragen strijd en oorlogsgeweld ook niet bepaalde sexuele motieven in zich en wordt alle gedrag niet mede hierdoor gekleurd of zelfs bepaald?
- Ik ben geneigd om dit te ontkennen. Strijd, ja. Strijd heeft bepaalde begrippen van seksualiteit, van onderwerping in zich. Maar dat is persoonlijke strijd. Wanneer we komen bij oorlog in de moderne zin, dan hebben wij het voornamelijk over drukknoppen waarmee je het overlijden van anderen bespoedigt. Hier zit geen seksualiteit meer in. Hier zit echter weer een poging in om het ego op te bouwen, vooral door degenen die van zichzelf weten dat ze eigenlijk de macht die ze uitoefenen niet geheel waard zijn.
- x Gaat alle creativiteit gepaard met sexuele stuwkracht? Bestaat er ook creativiteit of artistieke geheel los van deze stuwkracht?
- Zolang u op aarde leeft, zal dat laatste niet het geval zijn. Maar u moet één ding goed begrijpen: Een groot gedeelte van wat u de sexuele stuwkracht noemt, is in feite een lichamenlijk verschijnsel waardoor in dat lichaam bepaalde biochemische veranderingen plaatsvinden en ladingen a.h.w. tot stand worden gebracht. Die energie wordt normalerwijs dus sexueel geloosd; ze komt tot ontlading in een bevrediging. Maar je kunt deze energie omzetten in iets wat op hoger niveau bruikbaar is. Om het heel eenvoudig te zeggen: Een vrouw kan een deel van haar seksualiteit a.h.w. omzetten in een buitengewone gevoeligheid. Ze zal dan veel helderziendheid, helderhoordheid en eventueel mediamieke kwaliteiten bezitten. De man kan dat ook doen en komt dan tot een veel scherper vermogen tot denken en tot formuleren dan hij normaal bezit.
- x Is dat een automatisch proces?
- Dat is een proces dat niet automatisch is maar kan worden bepaald door een bewuste bestreving. Het kan ook worden bepaald door omstandigheden. Het is dus geen proces dat altijd plaatsvindt.

- x Heeft het iets met kundalini te maken?
- Niet helemaal. Kundalini: twee krachtstromen etc., beïnvloeding van het zenuwstelsel. Het komt er allemaal wel bij te pas, maar je kunt niet zeggen dat kundalini hier bepalend is.
- x Zijn alle hoofdmotieven: sex, geld, bezit, macht, eer, veiligheid niet verwisselbaar? Met dien verstande dat ieder motief kan voortvloeien uit elk van de andere; b.v. sex kan voortvloeien uit bezitsdrang, uit financiële-, machts-, eer-, veiligheidsredenen. Ook geldnajagen zou het gevolg kunnen zijn van sexuele motieven, veiligheid, eer en machtsbehoefte.
- Het is allemaal aardig gezegd en het is voor een deel niet onjuist. Laten wij het zo zeggen: Sexualiteit is een ik-uiting en tevens een ik-bevestiging. De vrouw en de man beleven sexualiteit eigenlijk als een soort verovering. Ook als het een gewoonte is geworden, dan is het nog een bevestiging van je betekenis, van je waarde. Dus in deze zin: ja. Al datgene wat een mens op aarde zoekt: macht, eer noem maar op, heeft ook te maken met de bevestiging van een ik-beeld of zelfs met een vorming van het werkelijke ik door een beeld dat men valselijk anderen voorspiegelt. Dan kun je zeggen: Ja, dat bestaat wel. Maar naarmate sexualiteit op zich voor jou minder concrete betekenis heeft, zul je haar sneller gebruiken voor het verwerven van b.v. geld of via andere manipulaties om iets te bereiken. Bijvoorbeeld eer, aanzien, filmster worden of iets dergelijks.
- Voor de man is het heel vaak precies hetzelfde. Hij zal zijn gevoel van sexuele meerwaardigheid vaak willen onderwerpen aan de mogelijkheid om daardoor bezit, eer, roem enz. te verwerven.
- Het is zo, dat een mens een beeld heeft van zichzelf in een gemeenschap. Hij probeert de plaats te bereiken waarop hij volgens zijn diepste gevoelens (al geeft hij het zichzelf niet eens toe) recht heeft. Om daarin te slagen zal hij bereid zijn van alle mogelijkheden gebruik te maken inclusief alle mogelijkheden van zijn lichaam.
- Hetzelfde geldt voor de vrouw. In zoverre ben ik wel geneigd te zeggen: Ja, daar heeft u gelijk in. Maar aan de andere kant: de verwisselbaarheid kan alleen bestaan op het ogenblik dat een onvoldoende besef van persoonlijke waarde t.a.v. één van de punten in het ik aanwezig is.
- x Onze maatschappij (een prestatie-maatschappij) probeert de sexualiteit aan bepaalde normen te onderwerpen, haar te reguleren. Is de basis van deze prestatie-maatschappij op haar beurt weer niet een diepere sexuele reden of 'liefde'?
- Ik moet u een compliment maken. U kunt het mooi bedenken. Het is eigenlijk heel eenvoudig. Een prestatie-maatschappij ontstaat gewoon door de behoefte tot zelfhandhaving waarbij het toegenomen van materialistische benaderingen ten slotte voert tot een consumptie-maatschappij waarbij het consumptie-patroon de waarde van de persoon bepaalt. En als dat het geval is, dan is dat niet sexualiteit in de eerste plaats die daarbij een rol speelt. Het is gewoon de behoefte om zich te laten gelden. Deze geldingsdrang kan ook in de sexualiteit een rol spelen, maar is daarvoor niet altijd bepalend zonder meer. In het maatschappelijke gedrag echter kunnen wij dat wel stellen.
- x Twee uitspraken van de filmster Silvia Kristel: 'Vrouwen dienen meer te vertellen te hebben op politiek en sociaal vlak. Zij denken namelijk veel logischer en staan met twee benen op de grond.'
- Mag ik opmerken dat dit een typisch voorbeeld is van vrouwelijke logics is.
- x '....Laten ze Nederland maar door vrouwen laten besturen (met vrouwelijke adviseurs op de achtergrond) dan gaat het een stuk beter.'
- Ik ben bang, dat dit alleen mogelijk is, als je het hele sociale stelsel in zeer korte tijd kunt veranderen. Dit laatste is sociaal, religieus

gezien eenvoudig niet mogelijk. Mej. Kristel heeft dus enerzijds het idee door zich als vrouw te manifesteren zoals ze doet, zij gelijktijdig de vrouwelijke waardigheid hoog houdt, terwijl ze anderzijds juist die positie verkiest waarin deze vrouwelijke aspecten worden verborgen door de raadgevende aspecten die elke vrouw in zich meent te vermoeden ook al voert dat vaak tot zeer eigenaardige ontwikkelingen.

x Nog een uitspraak van haar: De vrouw moet afstand durven doen van de kinderwagen en vechten voor een eigen onafhankelijk leven.

- Als je niet helemaal afstand wilt doen van je vrouw-zijn (dat lijkt mij voor de doorsnee-vrouw niet aanvaardbaar of juist), dan zou ik de kinderwagen houden, want het is anders zo'n gesjouw. Als u zegt: De vrouw moet het recht hebben om kinderen voort te brengen zonder daarbij tevens sociaal verplicht te zijn tot allerlei contracten en bindingen, dan zeg ik: Die waren er vroeger ook niet, dus waarom nu wel. Het is gewoon mode. Het is een maatschappij die probeert dat zo te vormen met op de achtergrond mede natuurlijk godsdienstige opvattingen die met de werkelijkheid vaak heel weinig gemeen hebben. Maar als ze zegt: Wij vrouwen moeten daar gewoon afstand van doen, dan zeg ik: U wilt dat misschien, want dan wordt uw mooi figuur niet bedorven. En u wilt misschien ook helemaal uzelf blijven, omdat u graag de baas speelt. Maar als u als vrouw wilt functioneren, dan moet u niet proberen om deze toch wel zeer mannelijke benadering van het leven voor uzelf waar te maken. U kunt kiezen: volledig vrouw zijn of u beroepende op het uiterlijk vrouw zijn en tevens proberen om innerlijk man te zijn. Dit laatste voert echter tot strijdigheden die u op latere leeftijd zeer zeker zult ervaren.

Ik wil niet zeggen dat ik al die uitspraken op zichzelf onbegrijpelijk vind. Maar ze zijn volgens mij een uiting van een zeker feminisme dat het vrouw-zijn wil vervangen door het beter man-zijn dan de man. Dit laatste echter is voor de vrouw niet haalbaar, voor de man niet te dragen en als zodanig vernietigend voor het menselijke geslacht.

x Welke bewustzijnswaarden kan vooral een leven als prostituée hebben, welke een leven als non?

- Laat mij het zo zeggen: Een prostituée die werkelijk haar beroep met enig respect voor zich en haar klanten uitoefent, leert ontzettend veel over de menselijke geest, de menselijke moeilijkheden en als zodanig wordt ze zich dus veel meer van de aspecten van het mens-zijn bewust dan voor een non ooit begrijpelijk zou zijn.

Een non, het woord zegt het al, heeft een wat ontkennende levenshouding. Je geheel aan God wijden is natuurlijk erg goed. Maar wanneer God in de plaats komt van de mens, dan gaat het verkeerd. Vandaar ook dat de beschouwende orden in deze moderne tijd steeds minder leden hebben.

Een non, die omwille van haar begrip van God de mens probeert te dienen en gelijktijdig niet blind is voor alle aspecten van het menselijk zijn echter, kan op haar manier maar zonder persoonlijke ervaring evenveel besef opdoen omtrent het mens-zijn als de prostituée.

x Wat is de achtergrond van de term "Gods Zonen". Zou je het staat van bewustzijn kunnen noemen?

-Het is een van de lievelingstermen van bepaalde mensen. Maar wij allen zijn kinderen Gods, want zonder God zouden wij niet bestaan. Wanneer wij ons daarvan bewust worden, dan zullen wij ons meestal kinderen van de mensheid noemen. Maar anderen die het erg lastig vinden om als mens zo'n kind van de mensen te volgen zeggen dan: Ja, maar hij was een zoon van God. Of: Deze hoge geesten zijn zonen van God. Want daardoor schept men voor zichzelf een grens die gelijktijdig de noodzaak om tot die hoogte op te klimmen eenvoudig overbodig maakt.

x Wat gebeurt er als je de eenheid van het vrouwelijke en het mannelijke in jezelf hebt bereikt? Is er dan kosmische eenheid mogelijk zoals

- het binnen het Tantrisme wordt begrepen of anderzijds? Kun je dan nog in deze maatschappij functioneren?
- Wanneer u deze twee aspecten van het menselijk zijn in uzelf tot een perfecte evenwichtige eenheid heeft gebracht, houdt u op als mens of als stoffelijk wezen te bestaan door uw voortdurend vollediger wordend contact met het kosmisch geheel.
Het spijt mij, ik kan niet zeggen dat dergelijke mensen op aarde bestaan, ook al zijn er wel mensen die het van zichzelf zeggen. Waarschijnlijk omdat ze denken: de anderen weten toch niet waarover ik het heb.
 - x Kunt u nog iets zeggen over vrouwelijke secteleiders?
 - Wat denkt u van Helene Blavatsky, Annie Besant, Mary Edy Baker om al die andere stichteressen maar niet te noemen. En dan niet te spreken over de vrouw die zichzelf als de herboren Jezus een tijdlang in Afrika heeft gemaakt tot het middelpunt van een overigens zeer agressieve pseudo-christelijke secte. Er zijn zeer veel vrouwelijke secteleiders, hogepriesteressen etc. Het is dus niet zo, dat dit alleen aan de man is voorbehouden. Ik heb u een paar namen genoemd die u onmiddellijk kon herkennen. Als u ze nazoekt, zult u er nog veel meer vinden.
U zult b.v. tot de conclusie komen dat van de vele secten die er in Californië bestaan ongeveer een derde door vrouwen is gesticht en wordt geleid. Dat bepaalde Japanse kerkgenootschappen zijn gesticht door vrouwen (dat is in deze maatschappij zeer opvallend) en eigenlijk nog steeds door vrouwen worden beheerst, ook al zijn de uitvoerende organen naar buiten toe mannen.
Dan hebben we een Koreaanse groepering waarin een bepaalde figuur (een soort God) de vaderrol speelt, maar onder het voortdurende gezag van zijn vrouw. Ja zelfs de volgelingen van Lou de Palingboer wisten het: Als Mien het zei, dan luisterde God zelf, want Lou deed er het zwijgen toe.
 - x Bestaat er een z.g. primaire seksuele afkeer tussen de sexen op het ogenblik.....
 - Dit is niet volledig juist, maar er bestaat wederkerig op het ogenblik dat er geen behoefte is aan contact een reserve, omdat men probeert zijn eigen wezen en persoonlijkheid te handhaven en niet het contact tevens te maken tot een onderwerping van de eigen persoonlijkheid te allen tijde. Dat is waar. We kunnen ook zeggen: Er ontstaat instinctief op het ogenblik dat men zich bewust wordt van verschillen deze verwijdering.
Kijk naar de kinderen. In het begin nemen ze elkaar als volkomen gelijk op. Er is dan een tijd waarin de jongetjes giechelend de meisjes bekijken en de meisjes die vervelende jongetjes toch zo nu en dan met een glimlach bedenken. Dan komt er een periode waarin de jonge vrouw gaat proberen of ze al aantrekkingskracht heeft, terwijl de jonge man dan zijn krachten mag beproeven op de schooltas van de dame in kwestie. En dan blijkt dat ze het heel goed met elkaar kunnen vinden. Maar op het ogenblik, dat de attractie te groot wordt, dan blijkt plotseling of de jongen verlegen te zijn of het meisje wordt ineens hatelijk. Dat gaat dan door totdat ze ruzie maken. Als ze dan werkelijk stevig ruzie hebben gehad een paar keren, dan is de kans groot dat ze later toch met elkaar trouwen al zijn ze ook samen op school gegaan.
 - x Waar komt het verlangen vandaan dat mensen hebben naar de ideale partner?
 - Omdat elke mens in de partner eigenlijk het ideaal van zichzelf hoopt te ontmoeten. Dus de partner die men zoekt is eigenlijk niet de partner. Wat men zoekt is het spiegelbeeld van zijn eigen fantasie omtrent het eigen ik.
 - x Het is dus niet het verlangen naar aanvulling, naar compleetheid?
 - In de seksuele sfeer niet. In de seksuele sfeer is de perfecte part-

ner degene die je het gevoel geeft dat je bent wat je zelf denkt te zijn en gelijktijdig beantwoordt aan de verwachting van degene die je dit eerbetoon moet geven. Dat is over en weer. Dus tweelingzielen, die arme zielen die door alle levens elkaar voortdurend achterna zitten en mekaar zo nu en dan vinden, zijn gewoon illusie. Er bestaat wel een geestesverwantschap. Het wonderlijk is, dat waar die geestesverwantschap bestaat er eerst een aanvulling op verstandelijk vlak en daarnaast ook op uitstralings- en emotioneelvlak is en dat pas daarna de sexualiteit als een soort bezegeling dient. Maar is dat nu de ideale partner? Neen, het is eigenlijk niet de ideale partner, maar het is gewoon de component die het eigen ik tot grote volledigheid aanvult en dit zowel in gevoels- als in bewustzijnsbeleving mogelijk maakt.

- x Is er altijd een ander mens of een andere entiteit nodig of kan men zeggen dat iedere mens ook in zichzelf compleet wordt?
- In het eind wordt dat natuurlijk bereikt. Want wanneer twee partners geestelijk elkaar zo volledig aanvullen dat ze naar buiten toe als een eenheid optreden, dan is zelfs als ze incarneren de mogelijkheid zeer groot dat ze beiden in één lichaam incarneren als één persoonlijkheid. Het is mogelijk, dat dit zich vele malen herhaalt zodat wij te maken krijgen met zeer compositete persoonlijkheden in het stoffelijke lichaam. De persoonlijkheid naar buiten toe houdt innerlijk nog wel besef van de verdeling van de onderlinge waarden, maar die zijn naar buiten toe niet meer merkbaar. Op den duur ontstaat er in elk een absorptie van al datgene wat in de ander berust. Op dat ogenblik ontstaat in dat deel een kosmische eenheid, ongeacht of het al dan niet nog behoort tot de compositete partner.
- x Gaat dat altijd zo?
- Dat is praktisch altijd zo.
- x Een enkele persoonlijkheid is dus een uitzondering?
- De meeste mensen die op het ogenblik leven zijn het resultaat van twee of drie verschillende bewustzijnen die elkaar aanvullend tot één ik-persoonlijkheid naar buiten toe zijn geworden.
- x Hoe zit het dan met de herinneringen aan vorige incarnaties? Dan heb je dus verschillende lijnen van herinnering.
- Het is mogelijk dat je meer lijnen van herinnering hebt, inderdaad. Maar het ligt er weer aan in hoeverre het stoffelijke leven bepalend is geweest voor de eenheid en in hoeverre de versmelting voornamelijk een geestelijke was. In het laatste geval zal de dominante persoonlijkheid, die dan mede de keuze van het lichaam heeft bepaald, de lijn van incarnaties grotendeels beheersen. Maar het is mogelijk, dat er dan toch details in voorkomen die behoren tot een van de andere partners in de compositete.
- x Er wordt gezegd: Bij iemand die liefheeft, bestaat de liefde bij de persoon zelf.
- Dat is een van de vele mooie gezegden. Maar dan moet u eerst beginnen te definiëren wat is liefde. Liefde in de meeste mensen is een vorm van eigenliefde die op een andere persoonlijkheid wordt geprojecteerd. In zoverre zoudt u dan gelijk kunnen hebben. Maar als we verder gaan en zeggen: Liefde is niet meer een projectie maar een volledige ervaring, dan komen we tot een wederkerigheid waarbij geen projectiemogelijkheid meer bestaat, maar beiden datgene liefhebben wat uit hen beiden ontstaat; dus de eigenschappen die ze gemeen hebben. Maar er blijven altijd hoekjes die bij jezelf behoren omdat ze met de partner eenvoudig niet te delen zijn.

--:-

S L O T R E D E .

Wij zijn nu bezig geweest met een onderwerp dat in vele opzichten, als u het mij vraagt, toch wel verwarrend gewerkt kan hebben. Ik heb namelijk uw reacties gemeten vooral tijdens de inleiding.

U moet één ding heel goed onthouden: mannelijk en vrouwelijk zijn functiever verschillen. Bij elk functiever verschil behoort een beleving die daaraan is aangepast. Zo ontstaat het belevingsverschil van man en vrouw.

In de bewustwording kunnen deze verschillen erg belangrijk zijn voor het bereiken van een evenwichtigheid in het werkelijke ik of in datgene wat u misschien super-ego noemt. Het is dus niet belangrijk of je vrouw bent. En als vrouw ben je niet meer of minder dan een man.

Het is niet belangrijk of je man bent. En als man ben je niet meer of minder dan een vrouw. Je bent een mens. Maar in dit mens-zijn moet je voortdurend zoeken naar dat evenwicht. Als je voorgaande incarnaties van een ander geslacht hebt doorgemaakt, dan is de kans om die evenwichtigheid te bereiken aanmerkelijk groter.

Aan de andere kant wil ik graag eraan toevoegen dat hierdoor bepaalde psychische problemen kunnen ontstaan bij incarnatie die dan bijna fobisch tot uiting komen en die alleen door de herinnering aan de vorige levens kunnen worden opgelost. Dat bestaat inderdaad.

Maar hoe men ook regelmatig wisselt van sexe van incarnatie tot incarnatie, hoe waarschijnlijker het is dat wij te maken hebben met een evenwichtige persoonlijkheid en dat daardoor fobische en andere abnormale reacties op de wereld binnen alle perken blijven. Ik formuleer het laatste zo, omdat niemand werkelijk en totaal normaal is. De normale mens is namelijk een droombeeld van degenen die te verwaand zijn om hun eigen fouten te erkennen.

Hiermede hebben wij dan begrepen, denk ik, wat het voor de bewustwording doet. En om helemaal af te sluiten zou ik u dit willen voorleggen:

Beseffen, innerlijk erkennen, beleven en weten zijn een deel van dat wat je bent en van dat wat je wordt. Niets wat in je wezen bestaat is zinloos. Maar slechts als het begrepen is, verwerkt is, kan het zijn volledige betekenis krijgen in het geheel van je bestaan, in het geheel ook van je geestelijk leven en je bewustwording. Het verwerken van belevingen is daarom voor de mensen belangrijker dan het beheersen ervan of het zich eraan onderwerpen.

Zoek in de eerste plaats naar een innerlijk begrip. Dat is niet altijd te formuleren. Het is deels gevoel. Het is deels ook omschrijving. Daar waar dit in u bestaat, kunt u zich verder ontplooiën en zult u ontdekken te beschikken over meer energie dan u voor mogelijk hield, maar gelijktijdig ook innerlijk een steeds omvattender begrip te krijgen van al datgene wat zich rond u afspeelt.

Ik hoop, dat u ongeacht uw huidig geslacht, erin zult slagen de onwerkelijkheid in uzelf om te brengen, om niet te zeggen te slachten. En zo te komen tot een innerlijke beleving waarbij de geslachtelijke werkingen alleen een nuttige uiting zijn die de innerlijke beleving en erkenning aanvult.

Mag ik u hierbij danken voor uw aandacht.